

40, forøges det nødvendige flertal efter fordringernes beløb med 1 procent ud over 60 procent.

4.11.2. Lovforslagets udformning

Det fremgår af betænkningen, at Konkursrådet efter afgivelsen af betænkningen om gældssanering vil påbegynde arbejdet med revision af konkurslovens regler om rekonstruktion af insolvente virksomheder, hvilket bl.a. vil indebære en mere principiel gennemgang af lovens regler om betalingsstandsning og tvangsakkord. Rådet har derfor ikke på nuværende tidspunkt foretaget en nærmere gennemgang af konkurslovens regler om rekonstruktion mv.

Det er imidlertid Konkursrådets opfattelse, at det er væsentligt, at balancen mellem tvangsakkordreglerne og gældssaneringsreglerne opretholdes, således at et eventuelt særligt regelsæt for eftergivelse af i hovedsagen erhvervsmæssig gæld, jf. pkt. 4.10 ovenfor, ikke medfører, at incitamentet til og grundlaget for rekonstruktionsbestræbelser i praksis bortfalder.

Rådet har derfor bl.a. som en følge af de foreslåede ændringer i reglerne om gældssanering i forbindelse med konkurs overvejet, om der bør ske en justering af tvangsakkordreglerne.

Konkursrådet finder, at akkordreglernes forhold til de foreslåede nye regler om gældssanering i forbindelse med konkurs, herunder risikoen for en skævvridning af den nuværende balance i forholdet mellem akkord- og gældssaneringsreglerne, taler for at revurdere kravet om en mindstedividende på 25 procent. Det er rådets opfattelse, at en mindstedividende i tvangsakkord ikke bør være væsentligt forskellig fra den dividende, som typisk kan forventes som følge af en gældssanering. Kan der som udgangspunkt opnås en gældssanering på klart lempeligere betingelser end en tvangsakkord, er der efter rådets opfattelse en betydelig risiko for, at skyldneren ikke har noget incitament til at søge en akkord.

En sådan udvikling vil efter Konkursrådet opfattelse være uheldig og uhensigtsmæssig, idet det er såvel i skyldnerens, fordringshavernes og det øvrige samfunds interesse, at det er akkordinstituttet, der som udgangspunkt bør anvendes til nedskrivning af i hovedsagen erhvervsmæssig gæld. Akkordinstituttet er bl.a. kendetegnet ved, at ordningen i vidt omfang er kreditorstyret, modsat gældsaneringsinstituttet der beror på skifterettens sagsbehandling og afgørelse.

Det er på samme måde Konkursrådets opfattelse, at en likvidation, dvs. en kreditorstyret afvikling af skyldnerens erhvervsvirksomhed, hvor skyldneren frigøres for den udækkede del af gælden, bør søges fremmet som alternativ til den egentlige konkursbe-

handling i den situation, hvor erhvervsvirksomheden ikke er levedygtig.

Gennemføres en lempeligere adgang til gældssanering af i hovedsagen erhvervsmæssig gæld, bør kravet til mindstedividenden i tvangsakkord således efter Konkursrådets opfattelse samtidig nedsættes, og rådet har overvejet forskellige muligheder herfor.

Der er bl.a. mulighed for helt at afskaffe kravet om mindstedividende, at nedsætte procentsatsen til mindre end 25, eller at lade mindstedividenden være afhængig af den dividende, som i den konkrete sag vil kunne forventes i tilfælde af en konkurs.

Ved fastsættelsen af mindstedividenden må der foretages en afvejning af hensynet til skyldneren, kreditorerne og samfundets interesse i, at kun bæredygtige virksomheder sikres mulighed for at fortsætte. Akkordprocenten må som anført også ses i sammenhæng med den procentsats, som fordringshaverne må kunne forvente at opnå, hvis skyldneren går konkurs eller meddeles en gældssanering.

Konkursrådet finder efter en samlet afvejning af disse hensyn, at mindstedividenden passende kan fastsættes til 10 procent i forbindelse med, at der indføres særlige regler om gældssanering af i hovedsagen erhvervsmæssig gæld, der fortsat består efter en konkurs.

Konkursrådet finder endvidere, at det som led i forslaget om at nedsætte mindstedividenden i tvangsakkord bør vurderes, om reglerne om vedtagelse af en tvangsakkord bør ændres, hvis en skyldner skal have en reel mulighed for at få vedtaget en tvangsakkord med en lavere mindstedividende end i dag.

Som det fremgår ovenfor, følger det af konkurslovens § 176, stk. 1, at der til vedtagelse af en tvangsakkord kræves tiltrædelse fra mindst 60 procent af antallet af de fordringshavere, der deltager i afstemningen om en tvangsakkord. De fordringshavere, som tiltræder akkorden, må yderligere af det samlede beløb, der giver stemmeret, ved almindelig tvangsakkord, jf. stk. 2, nr. 1, repræsentere mindst lige så mange procent, som tilbuddet i procent ligger under 100, dog mindst 60 procent.

En regel om en mindstedividende på 10 procent vil – uden en samtidig ændring af afstemningsreglerne – således indebære, at 90 procent af fordringshaverne efter beløb skal tiltræde en tvangsakkord, der går ud på, at fordringerne nedsættes til mindstedividenden på 10 procent. Dette vil efter Konkursrådets opfattelse gøre det overordentligt vanskeligt at anvende tvangsakkordinstituttet i praksis.

Konkursrådet finder derfor, at der i forbindelse med en nedsættelse af mindstedividenden samtidig bør